

Beste Salomé,

heel erg boeiend, je onderzoek! Schuilplaatsen zijn zeer intrigerend en ook broodnodig, zowel de mentale schuilplaats, als de ruimtelijke. Helaas worden verwaarloosde plekken - die zich bijzonder goed lenen voor als geheime toevluchtsoorden - meer en meer een uitstervend goed in de publieke ruimte. Het doet me steeds pijn in het hart wanneer zulke 'anti-plekken' ontruimd worden en volgebouwd (meestal met een of ander hermetisch & kantoor-loft-blokkenbouwsel). Ik hield een tijdje een lijstje bij van zo'n plaatsen in Gent, plekken die geen plek op de kaart hebben, waar chaos en poëzie samen gaan. Ik herinner me zo een plek uit m'n kindertijd. Niet ver van ons huis, een beetje verder in de straat was een soort van binnenplein, aan de voorkant van een gigantisch verlaten gebouw. Af en toe stonden er een paar auto's, maar meestal was het leeg. Het plein was dus volledig zichtbaar en toegankelijk vanaf de straat, maar toch hing daar een geheimzinnige sfeer, alsof het een onzichtbare, parallelle werkelijkheid was. Daar gingen we dan touwtje springen of zo. Maar het was vooral dat gevoel van met rust gelaten te worden, wat afgezonderd te zijn, dat zo bijzonder was, een dat beslist ook de aantrekkingskracht van de schuilplaats verklaart.

Ik moet, bij het lezen van je brief ook denken aan een tekst, of een concept van Hakim Bey: de tijdelijke autonome zone (T.A.Z., (Theater Aan Zee?) Temporary Autonomous Zone in het origineel). Ken je dat? Het is geïnspireerd ~~door~~ op "Pirate Utopias": eilanden en schuilplaatsen op zee waar zeerovers naartoe konden om proviant op te slaan, smokkelwaar te verhandelen, enz (dit gaat dus over de 18e eeuw ±). Een soort anarchistische, mini-samenlevingjes. (Dat doet denken aan de Caracoles waar René het over had)

Ik zou ~~je~~ graag een paar fragmenten uit de tekst over T.A.Z.'s willen neerpennen:

* Het is niet de bedoeling dat de T.A.Z. wordt opgevat als meer dan een essay, een suggestie, een poëtische dagdroom.

* De T.A.Z. is een guerilla-operatie die een gebied (geografisch, in de tijd, of van de geest) bevrijdt en zich dan ontbindt om elders/ooit weer te verschijnen.

* De T.A.Z. op gang brengen kan inhouden dat er gewelds- en verdedigingstactieken worden gebruikt, maar haar grootste kracht ligt in haar onzichtbaarheid. Zodra de tijdelijke autonome Zone wordt benoemd (vertegenwoordigd, bemiddeld), moet ze verdwijnen, zal ze verdwijnen en slechts een leeg omhulsel achterlaten, enkel om ergens anders weer op te duiken, eens te meer onzichtbaar, want ondefinieerbaar in termen van het spektakel.

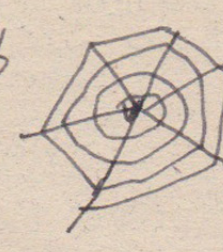
* De T.A.Z. is 'utopisch' in de zin dat ze een intensificatie van het dagelijkse leven voor zich ziet, of zoals de surrealisten het hadden kunnen zeggen: de penetratie van het leven door het wonderbaarlijke.

* De T.A.Z. is een zone waar de ~~overaan~~ beleving ~~pijkt~~ en de sensorische intensiteit pieken.

* In de T.A.Z. is er een afwezigheid van hiërarchie.

Toen ik op het KASK studeerde kregen we de opdracht ²⁰een T.A.Z. te creëren. ~~Wij~~ Samen met een klasgenoot bouwden we een vlot van ballonnen en paraplu's een gingen daarmee de Lieve (een riviertje) op tijdens de ochtendschemering. Zo dobberden we rond, in de korte periode tussen nacht/duisternis en dag/licht. Daarna werd het weer afgebroken.

Wat betreft de dramaturgie voor m'n komende voorstelling, weet ik het nog niet zo goed. Maar aangezien ik iets wil doen

met weven / (spinn)webben - dat had ik niet in m'n brief geschreven maar de binaire code is gebaseerd op de ponskaart die werd uitgevonden bij de ontwikkeling van het geautomatiseerde weefgetouw - zou de dramaturgie er kunnen uitsien als de draad in een weefsel, heen en weer of eerder als een web of

een klunwen van draden

Het meest ontvankelijk/aandachtig ben ik als ik mediteer, iets waar ik al ~~zo~~ vrij lang (maar wel in ~~te~~ periodes) mee bezig ben. Ik merk hoe langer ik daarmee bezig ben hoe meer ontvankelijk ik wordt voor fysieke sensaties. Ik ontdek nu dingen in m'n lichaam die ik nooit eerder heb ~~gevoeld~~. Als ik dat gevoel kan bijhouden in het dagelijkse leven merk ik, denk ik, wel dingen op die ik anders niet had gezien. Misschien gaat dat over vertraging?

Maar ook zoals je schrijft wanneer dingen in een andere context worden geplaatst.

Voilà! Dit was (hopelijk voorlopig) de laatste brief, toch van deze week. Nu heb ik een echt vrijdaggevoel (zoals ~~vroeger~~ vroeger op school) en ga er een spetterende avond van maken in m'n alleenzijn (ik vind het persoonlijk zalig). Dat wens ik jullie ook allemaal toe!

Lieve groeten, Cona

PS: hieronder nog een foto van onze T.A.Z. en een schuilplek van Thierry de Cordier uit 2008

